

Arrest

nr. 91 855 van 21 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 september 2012 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat T. VAN DEN BOSSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 18 mei 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 21 mei 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal nam op 23 juli 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven *d.d.* 24 juli 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en op 26 april 1992 geboren te zijn in Teshie, Accra. U begon een tweetal jaren geleden een homoseksuele relatie met M.(...) A.(...). Enkele maanden geleden werd u door uw vader betrapt, toen u in uw kamer seksuele betrekkingen had samen met uw vriend. Uw vader was boos, en zei u te stoppen opdat u hem, noch uw gemeenschap, schande zou toebrengen. U ging hiermee, uit respect voor uw vader, akkoord, maar u kon er niet mee stoppen. Toen uw ouders enkele dagen later op reis vertrokken, was u alleen thuis en nodigde u uw vriend uit. Nadat u met uw vriend samen was gedurende enkele dagen, werd u opnieuw door uw vader betrapt, toen deze onverwachts vroeger thuiskwam. Uw vader was opnieuw zeer boos op u en sloeg u bijna. U beloofde hem ermee te stoppen. U vertelde uw vriend dat het niet langer mogelijk was om bij u thuis af te spreken, en u vroeg hem of jullie bij hem thuis konden afspreken. Toen u enkele dagen later bij uw vriend thuis was, hoorde u uw vader roepen, en ruzie maken met de moeder van uw vriend. U werd bij uw vader geroepen, en deze zei u dat het uw laatste kans was. Uw vader sloot uw winkel en u mocht enkele weken niet buiten komen. U bleef M.(...) evenwel zien, en sprak met hem buiten af in een leegstaand gebouw waar jullie seksuele betrekkingen hadden. Jullie werden er betrapt door enkele kerels, en u vluchtte naar uw nonkel die buiten Accra woont. U vertelde uw nonkel wat u was overkomen, en u mocht bij hem schuilen. Omdat u ook in de buurt van het huis van uw nonkel door uw belagers achterna werd gezeten, achtte uw nonkel zijn eigen veiligheid niet langer gegarandeerd, en bracht hij u in contact met een vriend van hem die uw vlucht uit Ghana regelde. Deze vriend van uw nonkel bracht u binnen in een schip dat u naar België bracht, waar u op 18 mei 2012 aankwam. U vroeg asiel aan op 21 mei 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient opgemerkt dat u meerdere verklaringen aflegde die fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw – door u beweerde – homoseksuele geaardheid.

Gevraagd op welke leeftijd u uw aantrekking tot mannen beseftte, verklaarde u dat u, toen u zo'n negen à tien jaar oud was, seks had met jongens in het compound-huis waar u met uw ouders woonde, toen u samen met deze jongens baadde. U verklaarde dat u toen seks begon te hebben met jongens in de badkamer, en dat u eraan verslaafd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 9 en 10). Gevraagd wie die jongens waren, waarmee u seks had en baadde, verklaarde u het niet meer te weten. Gevraagd of u zich er één van kunt herinneren, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd wat uw laatste adres was in Ghana, verklaarde u dat u in de wijk Abalenkpe in Teshie nabij Accra woonde, samen met uw vader en moeder (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U verklaarde dat u altijd daar heeft gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U verklaarde dat u, toen u twaalf, dertien, veertien, vijftien of zestien jaar oud was, niet meer in het compound-huis woonde, hetgeen tegenstrijdig is met uw voorafgaande verklaring altijd in de wijk Abalenkpe te hebben gewoond. Gevraagd waar het compound-huis zich bevond, alwaar u beweerde seks te hebben gehad met andere jongens in de badkamer, verklaarde u het niet meer te weten. U bevestigde dat u daarna samen met uw ouders verhuisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd wat er door uw hoofd ging, toen u op 9 à 10-jarige leeftijd uw aantrekking tot mannen ontdekte, verklaarde u – nogal ontwijkend – dat de gemeenschap het niet graag had, en dat u daarom stopte. Gevraagd waarom u ermee stopte, en of er iets was gebeurd, antwoordde u – opnieuw ontwijkend – dat u niets voelde voor vrouwen, u jongens poogde te zoeken, en dat u 'het' een tijd niet deed. Wanneer u de vraag opnieuw gesteld werd, antwoordde u dat u eens geslagen werd in de badkamer nadat uw moeder binnenkwam. U verklaarde dat u serieus werd geslagen, en dat uw moeder u waarschuwde, u zei dat het niet normaal was en u ermee moest stoppen. Gevraagd met wie u op dat moment seks had, antwoordde u dat het met kerels in het compound-huis was. U kunt zich geen enkele naam van deze kerels herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd sinds wanneer uw ouders op de hoogte waren van uw homoseksualiteit, antwoordde u dat dit was toen u begon met M.(...). Gevraagd of uw vader het toen ontdekte, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of uw moeder het al wist, antwoordde u dat u denkt van niet. Geconfronteerd met de vaststelling dat ze u reeds had betrapt in de badkamer – gegeven uw eerdere verklaringen – verklaarde u dat u niet weet 'of ze het nog in haar geest had' dat haar zoon homo was. Gevraagd of ze het vergat, antwoordde u dan weer het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen reeds ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen homoseksuele geaardheid. Dat u zich geen enkele naam kunt herinneren van de jongens waarmee u op negen- à tienjarige leeftijd uw eerste seksuele betrekkingen had, komt allerminst geloofwaardig over. U gaf immers aan meerdere keren seks te hebben gehad met deze jongens, dat u hierdoor ook uw aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht ontdekte, en dat u met hen in hetzelfde compound-huis

heeft gewoond. Dat u zich geen enkele naam van deze jongens zou herinneren, is dan ook niet geloofwaardig. Uw verklaring niet te weten of uw moeder reeds op de hoogte was van uw homoseksualiteit, toen uw vader u later samen met M.(...) betrapt, mist eveneens elke geloofwaardigheid, gezien uw eerdere verklaring door uw moeder betrapt te zijn geworden in de badkamer toen u daar seks had met meerdere jongens, door haar geslagen en gewaarschuwd te zijn geworden, en opgedragen ermee op te houden. Dat uw moeder dergelijke gebeurtenis vergeten zou zijn, kan niet overtuigen. Daarnaast dient ook opgemerkt dat u initieel verklaarde uw hele leven enkel bij uw ouders te Teshie te hebben gewoond, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de seksuele betrekkingen die u had met de andere jongens in het compound-huis, waar u, zo u beweerde, woonde tot uw twaalf, dertien, veertien, vijftien of zestien jaar.

U verklaarde met school gestopt te zijn toen u zo'n vijftien à zestien jaar oud was, en dat u geschorst werd. Gevraagd waarom u geschorst werd, antwoordde u dat u in school startte met seks te hebben met mannen, dat de schoolleiding erachter kwam en dat u werd geschorst. U voegde eraan toe dat u meermaals waarschuwingen kreeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd of u op school betrapt werd, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat ze erachter kwamen dat u seks had met schooljongens. Gevraagd hoe de school dat te weten kwam, verklaarde u het niet te weten. Gevraagd met welke jongens u op school seks had, antwoordde u – ontwijkend – schoolmakers. Gevraagd wie dat dan waren, verklaarde u dat u jong was, het met slechts één kerel was en voegde u er na enige aarzeling aan toe dat hij 'Shadrak ofzo' heette (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). U verklaarde dat u seks had met Shadrak in het klaslokaal en u niet betrapt werd. Gevraagd of de school u waarschuwingen gaf, antwoordde u dat ze u van school stuurden vanaf dat ze het te weten kwamen. Gevraagd hoe oud u was toen u geschorst werd, antwoordde u dat u tien of elf jaar was (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). U verklaarde op een eerder moment tijdens het gehoor op het CGVS evenwel dat u vijftien of zestien was toen u stopte met schoollopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Op een eerder moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u, voordat u seks had met M.(...), reeds seks had gehad met andere mannen, afgezien van de kerels in het compound-huis toen u negen à tien jaar oud was, antwoordde u dat M.(...) de enige was (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Het dient vastgesteld dat de flagrante tegenstrijdigheden in bovenstaande verklaringen, verder ernstig afbreuk doen aan de door u opgeworpen homoseksuele geaardheid.

U verklaarde dat u wist dat uw ouders homoseksualiteit haatten, maar dat u dacht, hun zoon zijnde, ze het u wel zouden toelaten. Geconfronteerd met het feit dat u voorafgaandelijk verklaarde dat uw moeder u had gezegd ermee te stoppen toen u negen à tien jaar oud was, verklaarde u dat u gewaarschuwd werd maar dat u later dacht dat u mocht doen wat u wou, en ze u niet langer konden controleren (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd waarom u pas, na een tweede keer betrapt te zijn geworden door uw vader, naar het huis van M.(...) ging om daar seksuele betrekkingen te hebben, en waarom u niet eerder daarheen ging, antwoordde u dat u sorry zei toen uw vader u een eerste keer betrapt, en dat u dacht dat u kon doen wat u wou, en dat uw vader, indien hij u nogmaals zou betrappen, hij u misschien met rust zou laten (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd waarom u dacht dat uw vader u met rust zou laten, antwoordde u – weinig verhelderend – dat u opgegroeid bent en dat u mag doen wat u wilt. Opnieuw gevraagd waarom u dacht dat uw vader u zou laten doen, nadat hij u reeds betrapt, antwoordde u dat u dacht dat, indien hij u meermaals zou zien, hij u met rust zou laten (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Bovenstaande verklaringen weten geenszins te overtuigen. Gezien uw eigen verklaringen dat uw ouders homoseksualiteit haten, u hiervan op de hoogte was, u reeds door uw moeder werd geslagen omdat u seks had met andere jongens, en uw verklaringen dat de Ghanese maatschappij homoseksualiteit haat, overtuigen uw verklaringen dat u 'dacht dat uw ouders het u wel zouden toelaten', allerminst. Daarenboven getuigen deze verklaringen geenszins van enige doorleefdheid. Dat u, in een homofobe maatschappij als de Ghanese, na reeds geslagen te zijn geworden door uw moeder, geschorst van school, en betrapt door uw vader, dacht dat ze u wel zouden laten doen en u met rust zouden laten, overtuigt niet, en geeft geen enkele blijk van doorleefde ervaringen als homoseksueel in Ghana. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

Gevraagd wat u dacht op het moment dat u besefte homoseksueel te zijn én in een land te wonen waar dit allesbehalve geaccepteerd wordt, antwoordde u enkel dat u het verstopte. Gevraagd of u het moeilijk had om uw eigen homoseksualiteit te aanvaarden, antwoordde u, bijzonder karig, dat u het accepteerde en niet kan stoppen. Gevraagd of u er zich meteen bij neerlegde, dan wel ooit de hoop koesterde net zoals andere mannen te kunnen leven, antwoordde u dat u er zich bij neerlegde en dat u niet kan stoppen. Gevraagd wat u begrijpt onder de term 'homoseksueel', antwoordde u dat het voor u normaal is, en dat u het recht hebt te kiezen bij wie u bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Het dient opgemerkt dat uw onvermogen ietwat uitgebreidere verklaringen af te leggen betreffende de manier waarop u uw eigen geaardheid opnam, de geloofwaardigheid van uw verklaringen

verder schaadt. Dat u uw eigen geaardheid, in een homofobe maatschappij als de Ghanese, eenduidig positief zou ontvangen, kan niet overtuigen. Gegeven het politiek en maatschappelijk stigma ten opzichte van homoseksuelen in Ghana, is het allerm minst onredelijk om te verwachten dat de ontdekking homoseksueel te zijn, gepaard gaat met ietwat meer reflectie, bedenkingen en twijfels.

Gevraagd waar u M.(...) vertelde dat u homoseksueel bent, antwoordde u dat u dat deed toen jullie buiten gingen, en jullie praatten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd hoe u dit aan M.(...) vertelde, antwoordde u dan weer dat jullie thuis aan het eten en het praten waren en u het hem toen vertelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd wat hij u zei toen u hem meedeelde dat u hem graag zag, antwoordde u dat hij 'ok' zei, maar dat hij er eerst over wou nadenken omdat zijn vorige vriend hem teleurgesteld had (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Wanneer u daarvoor gevraagd werd of M.(...) reeds seks gehad had met andere mannen, antwoordde u evenwel dat u niet teveel weet en gaf u na enige aarzeling aan dat u denkt dat andere vriendjes had (zie gehoorverslag CGVS, p. 16) – hetgeen niet rijmt met uw verklaring dat M.(...) enige tijd nodig had om met u een relatie te beginnen, omdat hij door zijn vorige partner teleurgesteld werd. Gevraagd waar M.(...) woonde, antwoordde u ontwijkend dat hij niet in uw wijk woonde, maar ver ervan. Gevraagd in welke wijk M.(...) dan woonde, antwoordde u het niet meer te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of jullie ook op andere plaatsen, naast uw kamer thuis, afspraken om seks te hebben, antwoordde u dat u soms op het strand afsprak (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Ter bevestiging gevraagd of u seks had met M.(...) op het strand, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat er een plaats is op het strand waar je seks kan hebben. U verklaarde dat er kleine tentjes zijn waarin je kan doen wat je wilt met je vriendje. Gevraagd of dat niet riskant was, en of niemand jullie kon betrappen, antwoordde u ontkennend en wijzigde u plots uw verklaringen door te stellen dat jullie er nooit lang bleven, jullie elkaar enkel zeiden dat jullie elkaar graag zien, kusten en terug vertrokken (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wat u deed toen u met M.(...) afsprak in een leegstaand gebouw, antwoordde u dat jullie er de liefde bedreven (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd waar dat gebouw zich bevond, antwoordde u weinig verhelderend dat het ver weg was, maar niet zeer ver. Gevraagd of dat niet enorm riskant was, seks te hebben in een gebouw waar iedereen binnen kan wandelen, antwoordde u ontwijkend dat, als er mensen komen, je het niet weet en dat het gebouw onvoltooid was. Opnieuw gevraagd of dat niet enorm riskant was, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat jullie 's avonds afspraken en niemand hadden verwacht. Gevraagd waarom u naar uw nonkel ging – nadat u en M.(...) betrapt waren in het onvoltooid gebouw – antwoordde u dat u niet naar huis kon (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd of u een specifieke reden had, waarom u naar uw nonkel ging, antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat hij de enige was die buiten uw gemeenschap stond. Gevraagd of uw nonkel wist dat u homoseksueel bent, vooraleer u naar hem toeging, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u zijn opvatting met betrekking tot homoseksualiteit kende, vooraleer u naar hem toeging, antwoordde u dat hij het ook haat, maar dat hij u liet blijven omdat hij zag hoe u geslagen was. Gevraagd of dat niet riskant was, zonder meer uw homoseksualiteit opbiechten zonder te weten welke reactie u kunt verwachten, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat hij medelijden had en u smeekte. Gevraagd welke de reactie was van uw oom, antwoordde u dat hij u enkel zei dat u hem nu ook in gevaar brengt (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Het dient opgemerkt dat het door u meermaals vertoonde risicogedrag, verder afbreuk doet aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Dat u met een andere man seks had op een plaats die voor iedereen toegankelijk was, en dat u, na betrapt te zijn geworden, naar uw nonkel vluchtte en hem uw homoseksuele geaardheid zonder meer opbiechtte – wetende dat hij homoseksualiteit haat – weet geenszins te overtuigen, gezien uw verklaringen allerm minst doorleefd overkomen. Daarnaast betreffen het handelingen waarvan redelijkerwijs verwacht kon worden dat ze uw problemen zouden vergroten – iets waar u, indien u werkelijk homoseksueel zou zijn, van op de hoogte zou moeten zijn. Dat u, na reeds uitgescholden en bedreigd te zijn geworden door uw vader, en aangevallen door een groep mensen die u niet kent, naar uw nonkel ging van wie u wist dat hij homoseksualiteit haatte, om hem uw homoseksualiteit op te biechten en hulp te vragen, weet dan ook niet te overtuigen.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient besloten dat u er niet in bent geslaagd uw homoseksuele geaardheid, en uw relatie met M.(...) A.(...), enigszins aannemelijk te maken.

Verder dienen nog enkele van uw verklaringen opgemerkt, die de reeds aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid en relaties, bevestigen.

Gevraagd of er in Ghana organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt echter dat er wel degelijk organisaties bestaan in Ghana die opkomen voor de rechten van homoseksuelen. Gevraagd of u weet wat de Belgische wetgeving stelt met betrekking tot homoseksualiteit, en of homoseksualiteit in België is toegelaten, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Het dient opgemerkt dat

uw onwetendheid betreffende Ghanese organisaties die de rechten van homoseksuelen verdedigen, en betreffende de situatie in België – het land waar u bescherming vraagt omwille van de door u geopperde vervolgingsfeiten ten gevolge van uw homoseksuele geaardheid – de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder schade toebrengt.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u de door u beweerde homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie, niet aannemelijk heeft kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Het door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde geboortecertificaat, wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. U verklaarde dat u een vriend opbelde, die het geboortecertificaat voor u vond. Gevraagd waar uw vriend dit geboortecertificaat vond, antwoordde u dat hij het op uw kamer vond (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U bevestigde dat uw vriend het bij u thuis ophaalde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat uw vriend uw geboortecertificaat niet vond bij u thuis, en dat hij naar het registratiekantoor moest gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Gegeven deze tegenstrijdige verklaringen betreffende de manier waarop u in het bezit kwam van het door u neergelegde geboortecertificaat, dient vermeld dat er twijfels rijzen wat betreft de authenticiteit ervan. Verder bevat de geboorteakte die u voorlegt, geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Verder bezit het door u neergelegde geboortecertificaat geen relevantie in het kader van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker stelt dat hij het niet eens is met de motieven van de beslissing omdat volgens hem het al dan niet bestaan van een homoseksuele geaardheid niet getoetst dient te worden aan de plaats waar iemand heeft gewoond of de namen van de jongens waarmee hij op zeer jonge leeftijd geëxperimenteerd heeft, maar dient de verwerende partij te onderzoeken of de ontdekking en de beleving van de homoseksuele geaardheid als geloofwaardig kan worden beschouwd. Uit zijn verklaringen blijkt, zo stelt verzoeker, dat hij zijn homoseksuele geaardheid reeds van jonge leeftijd als problematisch ervoer en hierbij vragen stelde, waarbij hij verwijst naar passages uit het gehoorverslag. Verzoeker wijst erop dat de verwerende partij de geloofwaardigheid van zijn geaardheid in twijfel trekt omwille van een tegenstrijdigheid over de leeftijd waarop hij met school zou zijn gestopt. Hierbij stipt verzoeker aan dat de verwerende partij nalaat een onderscheid te maken tussen het "geschorst zijn van school" en het "stoppen met school", waarbij hij verduidelijkt dat hij op 10-jarige leeftijd werd geschorst om uiteindelijk op de leeftijd van 15 of 16 jaar te stoppen met school. Waar de verwerende partij stelt dat de gedachte van verzoeker dat ze hem wel met rust zouden laten in een homofobe maatschappij geen blijk geeft van een doorleefde ervaring als homoseksueel, stelt verzoeker dat een subjectief aanvoelen van een asielzoeker in verband met een bepaalde situatie, zoals de verwachtingen van verzoeker betreffende de houding van zijn ouders naar zijn seksuele geaardheid toe, geen ernstig motief kan zijn. Verzoeker geeft toe dat het misschien een naïeve benadering was dat zijn ouders de liefde voor hun zoon belangrijker zouden vinden dan zijn seksuele geaardheid. Uit het administratief dossier blijkt volgens verzoeker dat hij zich wel degelijk bewust was van de homofobe aard van de Ghanese gemeenschap wat volgens hem niet betekent dat hij zijn hoop niet mag stellen in zijn eigen ouders. Dit gegeven is volgens verzoeker niet van aard om de geloofwaardigheid van zijn relaas aan te tasten.

Volgens verzoeker heeft de verwerende partij tevens het risicogedrag van verzoeker op verkeerde gronden beoordeeld. Het is volgens verzoeker niet omdat een jongeman een risicogedrag stelt dat daar automatisch de conclusie aan kan verbonden worden dat hij liegt over zijn homoseksuele geaardheid.

De overweging uit de bestreden beslissing dat verzoeker zijn eigen geaardheid in de homofobe Ghanese gemeenschap eenduidig positief ontvangt, kan volgens verzoeker niet overtuigen. Uit het gehoorverslag blijkt volgens verzoeker dat hij een aantal ervaringen had gehad met vrouwen die hem geen gevoel gaven, waardoor hij meer interesse toonde voor andere mannen. Hieruit kan volgens verzoeker niet afgeleid worden dat hij zijn geaardheid van bij aanvang geheel positief en zonder bedenking heeft aanvaard.

Naar aanleiding van de stelling van de verwerende partij dat de onwetendheid van verzoeker betreffende organisaties in Ghana die de rechten van homoseksuelen verdedigen zijn geloofwaardigheid schade toebrengen. Verzoeker verwijst hierbij naar de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat er in Ghana 2 organisaties bestaan die de rechten van homoseksuelen verdedigen, maar dat het 'Centre for Popular Education and Human Rights' de preventie en de behandeling van AIDS als hoofdactiviteit heeft en slechts ondergeschikt werkt rond de verbetering van seksuele minderheidsrechten in Ghana. Verzoeker leidt uit het document af dat de organisaties jaarlijks ongeveer 6000 personen bereiken, wat ongeveer neerkomt op 1 persoon op 4000 waardoor het wel degelijk aannemelijk is dat verzoeker onwetend was over bepaalde organisaties.

Met betrekking tot 'The Gays and Lesbian Association of Ghana' is niet bekend hoeveel mensen zij concreet bereiken en hoever hun bekendheid rijkt, zodat niet zomaar kan worden aangenomen dat verzoeker op de hoogte moest zijn van hun bestaan en hun werking.

Het feit dat hij amper op de hoogte is van de situatie in België betekent volgens verzoeker hoegenaamd niet dat er twijfels moeten rijzen rond zijn homoseksuele geaardheid. Het is algemeen bekend, zo stelt verzoeker, dat de overheden in Europa tolerant zijn ten aanzien van seksuele minderheden betekent niet dat van verzoeker verwacht kan worden dat hij de concrete inhoud kent van de Belgische wetgeving omtrent homoseksualiteit.

Volgens verzoeker blijkt uit het geheel van de gegevens dat er wel degelijk een werkelijke beleving is van zijn homoseksuele geaardheid. Verzoeker vervolgt dat er geen betwisting bestaat over de homofobie in Ghana en het repressieve regime daaromtrent, zodat zijn vrees voor vervolging inderdaad terecht is.

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker zijn rapport toe van 2001 dat volgens hem zijn basis vindt in het rechtsplegingsdossier en dit verder ondersteunt.

2.2. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt gesteld dat verzoeker meerdere verklaringen aflegde die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksuele geaardheid. Zo legde verzoeker uiterst vage verklaringen af over de jongens waarmee hij seks begon te hebben in het compound-huis waar hij beweert te hebben gewoond. De commissaris-generaal merkt hierbij op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn woonplaatsen en zich geen enkele naam kan herinneren van de jongens waarmee hij betrekkingen had. Tevens wordt vastgesteld dat zijn moeder hem serieus zou hebben geslagen omwille van zijn gedrag in het compound-huis, terwijl hij later verklaarde dat het zijn vader was die zijn homoseksualiteit ontdekte toen hij begon met zijn vriend M. en dat zijn moeder het eerdere voorval vergeten zou zijn. Verder merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de leeftijd waarop hij geschorst werd en stopte met schoollopen omwille van zijn homoseksuele activiteiten in het klaslokaal en over de partners waarmee hij seks had. In de bestreden beslissing wordt ook gewezen op het feit dat verzoeker verschillende keren verklaarde dat hij dacht dat zijn ouders zijn gedrag wel zouden toelaten, terwijl hij eerder had verklaard dat zijn ouders homoseksualiteit haten. Ook getuigt het volgens de commissaris-generaal van weinig doorleefdheid dat hij in de Ghanese context, na te zijn geslagen, van school te zijn geschorst en door zijn vader te zijn betrapt, dacht dat zijn ouders hem met rust zouden laten. Tevens stipt de commissaris-generaal aan dat verzoeker geen uitgebreide verklaringen kan afleggen over de wijze waarop hij zijn geaardheid opnam en zich daarbij neerlegde, wat gelet op het stigma in Ghana weinig aannemelijk is. In de bestreden beslissing wordt gewezen op de vaststelling dat verzoeker door zijn risicogedrag, met name het hebben van seks op voor iedereen toegankelijke plaatsen en het opbiechten van zijn homoseksuele geaardheid aan zijn nonkel van wie hij wist dat deze homoseksualiteit haatte. Uit het geheel van de vaststellingen besluit de commissaris-generaal dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid en zijn relatie met M. geenszins aannemelijk maakt. Verzoeker blijkt verder onwetend over het bestaan van organisaties in Ghana die opkomen voor de rechten van homoseksuelen en blijkt niet te weten wat de situatie is van homoseksuelen in België, wat zijn geloofwaardigheid verder schade toebrengt. Tenslotte wordt in de beslissing met betrekking tot het door verzoeker neergelegde geboortecertificaat gesteld dat er twijfels rijzen over de authenticiteit ervan gelet op de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker erover aflegde en het verder geen relevantie heeft in het kader van zijn asielrelaas.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker initieel verklaarde sedert zijn geboorte steeds op hetzelfde adres in Teshie te hebben verbleven (stuk 9, Inventaris + diverse documenten DVZ, Verklaring DVZ, 22 mei 2012, punt 9) en dit op het Commissariaat-generaal bevestigde (stuk 4, gehoorverslag CGVS 5 juli 2012, p. 4), terwijl hij later verklaarde met zijn ouders sedert zijn geboorte elders in een compound-huis te hebben gewoond, waar hij rond de leeftijd van 9 à 10 jaar zijn eerste homoseksuele ervaringen opdeed (*Ibid.*, p. 9-10). Verzoeker bleek zich geen enkele naam te herinneren van de "*kerels van de compound*" waarmee hij homoseksuele betrekkingen had (*Ibid.*, p. 11). Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker niets inbrengt tegen de vaststelling van de commissaris-generaal dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de wijze waarop zijn ouders van zijn homoseksualiteit op de hoogte geraakten. Enerzijds verklaarde hij dat zijn vader hem betrapte toen hij met M. begon en dat zijn moeder het toen vermoedelijk niet wist (stuk 4, gehoorverslag CGVS 5 juli 2012, p. 13), terwijl hij anderzijds verklaarde dat zijn moeder hem als 9 à 10-jarige betrapt had in de badkamer van het compound-huis (*Ibid.*, p. 11). Het geheel van deze onwetendheden en tegenstrijdigheden, die door verzoeker niet dienstig worden betwist of weerlegd, doen wel degelijk afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid en zetten bijgevolg ook zijn verklaringen over zijn homoseksuele geaardheid en de beleving ervan op de helling.

2.5. Uit de summiere passages die verzoeker uit het gehoorverslag citeert in zijn verzoekschrift waarbij verzoeker verklaarde dat hij niets voelde bij seks met vrouwen en hij riskeerde om gearresteerd of vermoord te worden omdat homoseksualiteit in Ghana gehaat wordt, kan geenszins worden besloten dat uit het geheel van zijn verklaringen zou blijken dat verzoeker zijn geaardheid wel als problematisch zou hebben ervaren. Verzoeker verklaarde immers eveneens dat hij zijn geaardheid accepteerde en zich erbij neerlegde (stuk 4, gehoorverslag CGVS 5 juli 2012, p. 12), wat geenszins overeenstemt met de wanhoop waaraan homoseksuelen in Ghana ten prooi vallen zoals die wordt beschreven in de informatie die door de verwerende partij aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 12, Landeninformatie, Ghana: Treatment of homosexuals by society and authorities and availability of state protection; names and activities of groups or associations promoting homosexual rights, Immigration and Refugee Board of Canada, 2 oktober 2006, p. 3). Verzoeker verklaarde weliswaar zijn geaardheid te verstoppen en hij illustreert dit aan de hand van het feit dat hij op geheime plaatsen seks had met zijn vriend, maar hij bleek er anderzijds op te vertrouwen dat zijn vader hem, niettegenstaande deze hem meermaals betrapte, met rust zou laten (stuk 4, gehoorverslag CGVS 5 juli 2012, p. 24) waarna hij betrekkingen had met zijn vriend M. in een leegstaand gebouw waar iedereen kon binnenlopen (*Ibid.*). Tenslotte biechtte hij zijn geaardheid zomaar op aan zijn oom van wie hij wist dat hij ook weinig sympathie had voor homoseksuelen (*Ibid.*, p. 26). De subjectiviteit van het aanvoelen van verzoeker, zijn naïviteit en zijn leeftijd vormen, gelet op de specifieke context van homoseksualiteit in de Ghanese samenleving, geen voldoende reden om het ongeloofwaardig karakter van dergelijke risicovolle gedragingen om te buigen.

2.6. Aangaande de leeftijd waarop verzoeker stopte met school lopen, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker aanvankelijk verklaarde dat hij op 15 of 16-jarige leeftijd stopte met school, doch niet zelf besliste om te stoppen, maar dat hij werd geschorst (stuk 4, gehoorverslag CGVS 5 juli 2012, p. 6),

terwijl hij later opperde dat hij 10 of 11 was toen hij op school werd geschorst (*Ibid.*, p. 27). Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat geen onderscheid wordt gemaakt tussen het “geschorst zijn van school” en het “stoppen met school” aangezien hij tijdens zijn gehoor nooit heeft aangegeven dat hij eerst zou zijn geschorst en daarna vrijwillig met school zou zijn gestopt. De tegenstrijdige verklaringen van verzoeker over de leeftijd waarop hij niet langer school liep, doen inderdaad afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele geaardheid omdat hij zijn schorsing op school in verband brengt met de homoseksuele betrekkingen die hij in het klaslokaal zou hebben gehad met een zekere S. (*Ibid.*, p. 26-27). Door de uiteenlopende situering in de tijd brengt verzoeker de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen in ernstige mate in het gedrang.

2.7. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij minimaal op de hoogte is van de situatie van homoseksuelen in zijn land van herkomst. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker hierover bijzonder slecht geïnformeerd is. Hij blijkt onder andere niet op de hoogte of er cafés bestaan waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten, en beweert hij dat er een levenslange sanctie staat op homoseksualiteit, maar kent hij geen homoseksuelen die gelijkaardige problemen als hijzelf hebben gehad. Verder ontkent hij zelfs uitdrukkelijk dat er in Ghana organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 5 juli 2012, p. 21) en stelt hij dat er geen organisaties bestaan die homo's verdedigen, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat er een “*Centre for Popular Education and Human Rights Ghana*” bestaat die naast aidspreventie ook de bevordering van de rechten van seksuele minderheden in Ghana nastreven (stuk 12, Landeninformatie, Centre for Popular Education and Human Rights Ghana) en de “*Gays and Lesbian Association of Ghana*” die voor hun belangen opkomt. In het verzoekschrift tracht verzoeker op grond van de informatie de penetratiegraad van deze organisaties in Ghana te minimaliseren zodat volgens hem niet zomaar kan worden aangenomen dat hij hiervan op de hoogte moet zijn. De Raad wijst erop dat van verzoeker mocht worden verwacht dat hij tijdens zijn gehoor uitdrukking gaf aan zijn onwetendheid indien hij hiervan werkelijk niet op de hoogte was in plaats van te ontkennen dat dergelijke organisaties bestaan. Blijkens het gehoorverslag is verzoeker eveneens onwetend over de Belgische wetgeving inzake homoseksualiteit (stuk 4, gehoorverslag CGVS 5 juli 2012, p. 21). Zoals verzoeker terecht stelt, volstaat deze vaststelling op zich niet om te twijfelen aan zijn homoseksuele geaardheid. Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker de verduidelijking over de meer tolerante houding in Europa ten aanzien van seksuele minderheden reeds had kunnen geven tijdens het verhoor (cf. RvS 3 maart 2000, nr. 85 818). De Raad wenst verder te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Uit het geheel van de verklaringen van verzoeker kan wel degelijk worden besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn homoseksuele geaardheid.

2.8. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het Vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.9. De Raad ziet niet in op welke wijze het aan het verzoekschrift toegevoegde stuk, met name een schoolrapport van verzoeker dat meer dan 10 jaar oud is (Verzoekschrift, bijlage 2), in verband kan worden gebracht met zijn asielrelaas.

2.10. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIJN